

Решение № 60586

Номер 60586

Година 16.11.2020

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 15.10

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Петър Маргаритов

Административно наказателно дело

номер

20205440200261

по описа за

2020

година

Настоящото производство се развива по реда на чл. 59 и следващи от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Т. Д. срещу наказателно постановление № */28.04.2020г , издадено от И. Д. Ц. - и. д. на Р. А.-Г. , с което е наложена глоба в размер на 2000 лева на основание чл. 93 ал.1 т.1 от Закона за автомобилните превози. В жалбата е посочено, че постановлението е незаконосъобразно , като е поискана неговата отмяна .

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.С. и се поддържа жалбата .Излагат се доводи, че описаното в акта нарушение като правна квалификация не кореспондира с посоченото в НП. Твърди се, че Д. не е извършвал таксиметров превоз към момента на проверката и се претендират разноски.

Въззиваемият не изпраща представител в съдебно заседание, като е постъпило писмено становище в подкрепа на жалбата. Направено е възражение в придружителното писмо за прекомерност на претендираното адв.възнаграждение.

След като се запозна с приобщените доказателства , съдът намира за установено от фактическа страна следното:

На 13.03.2020г свидетелят И. и Р. /с. на О. А.-Г.П./ изпълнявали служебните си задължения в Г. на ул. *, като в 14,50ч спрели за проверка таксиметров автомобил * с регистрационен номер *. Автомобилът бил с открита табела "Такси" и не бил обозначен с табела "Не работи" .

Автомобилът бил управляван от Т.Д., като в него се намирала свидетелката Й.Я. .Първоначално Я. посочила , че е съпруга и приятелка на Д. , като на място пристигнали с. на М., тъй като ползваният фискален апарат бил регистриран на името на друг търговец. Впоследствие Я. признала на контролните органи, че е наела таксито за да я превози срещу два -три лева.

В хода на проверката е установено, че Д. не притежава издадено разрешително от О. С. за извършване на таксиметров превоз.

Тъй като св.И. и Р. не разполагали с бланки за съставяне на АУАН на място бил извикан техния колега М. .

М. провел разговор с И. и Р., като въз основа на техния преразказ съставил АУАН на Д. за извършено нарушение по **чл. 31 ал.1 т.1 от Наредба № 34 на МТ от 1999г.**В акта е

посочено, че Д. извършва обществен превоз на пътника Й.Я. с посочен таксиметров автомобил, с открита табела "такси" и без издадено разрешително за извършване на таксиметров превоз от О. С..Д. посочил, че няма възражения срещу съставения АУАН.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление, като наказващият орган преценил, че Д. е **извършил друго нарушение -по чл. 24ал.1 пр. последно във връзка с чл. 24а ал.1 от Закона за автомобилните превози.** С НП е наложена глоба в размер на 2000 лева на основание чл. 93 ал.1 т.1 от ЗАП.

По делото не е спорно, че Д. е управлявал посочения автомобил с намиращ се в автомобила пътник, обозначен с открита табела "такси", без да притежава разрешение за извършване на таксиметров превоз.

По делото е спорно дали превозът е извършван срещу заплащане, като съдът кредитира изцяло показанията на св.И., **че превозът е извършван срещу заплащане и по посочен от пътника маршрут.** Първоначално Я. отричала да е наемала автомобила срещу заплащане, като в края на проверката признала, че се е договорила да заплати на Д. сума от 2-3 лева. Логично е превозът да е извършен срещу заплащане, като автомобилът е бил обозначен с открита табела "такси", а Д. записал в съставения АУАН, че няма възражения срещу съставения акт.

Съдът не кредитира показанията на св.Я., че Д. се е съгласил да я превози без съответното заплащане, тъй като били приятели. В конкретния случай Д. не е обозначил автомобила при преустановяване на работа по начина, посочен в чл. 46 от Наредба 34/1999г /да сваля или закрие знака "Такси" и да посочи, че не работи с табела на предното стъкло/. Липсата на подобно обозначаване на таксиметровия автомобил навежда съда на извода, че превозът е възмезден, а не е израз на някакви приятелски взаимоотношения. Св.Я. е в добри отношения със жалбоподателя и показанията и не следва да се ценят като обективни.

Правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като разгледана по същество е **основателна**, предвид на следното:

Таксиметровият превоз на пътници е обществен превоз срещу заплащане, извършван с лек автомобил по заявен от пътника маршрут/ чл. 2 от Наредба № 34 от 1999 г. за таксиметров превоз на пътници/.

Разпоредбата на чл. 24а ал.1 от ЗАП предвижда, че разрешението за таксиметров превоз на пътници се издава от к. общината за всеки отделен автомобил. Таксиметровият превоз на пътници се извършва от лица по чл. 12 ал. 1 от ЗАП с автомобили, **за които има издадено разрешение от съответната община** и които отговарят на изискванията на Наредбата по чл. 12а, ал. 5 /чл. 24 ал.1 от ЗАП/.

Санкционната норма на чл. 93 ал.1 т.1 от ЗАП предвижда, че на водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз без издадено за моторното превозно средство разрешение, което се изисква от този закон, се налага глоба от 2000 лв.

По делото се установи, че на 13.03.2020г Д. е извършвал обществен /таксиметров/ превоз на пътника Й.Я. с автомобил, за който не е имало издадено надлежно разрешително от Община С. по реда на чл. 24а ал.1 от ЗАП. По този начин Д. е **осъществил административно нарушение по чл. 93 ал.1 т.1. във връзка с чл. 24 ал.1 от Закона за автомобилните превози**

Съдът намира, че издаденото наказателно постановление следва да се отмени поради допуснатото съществено процесуално нарушение в хода на образуваното административно -наказателно производство. В съставения АУАН не е дадена точна правна квалификация на извършеното нарушение и неправилно е посочено, че Д. е **извършил нарушение по чл. 34ал.1 т.1 от Наредба №34/1999г за таксиметров превоз на пътници.** Тази норма предвижда, че превозвачът е длъжен да осигури на своите водачи необходимите документи за извършване на таксиметровия превоз. Описаното в акта нарушение не кореспондира с посочената като нарушена правна норма, като неправилната квалификация на нарушението нарушава правото на лицето нарушител да разбере какво точно нарушение е извършил. Посочената нередовност в АУАН не може да бъде отстранена, като е недопустимо наказващият орган да **дава коренно различна правна квалификация на извършеното нарушение**, както е направено в конкретния случай.

При това положение следва да се отмени постановлението, като в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разности. Съдът отчете, че възражението за прекомерност е основателно -делото не се отличава с фактическа и правна сложност. При това положение съдът присъди в полза на жалбоподателя минималното по размер адв.възнаграждение в размер на 370,00 лева, определено по реда на чл. 18 ал.2 във връзка с чл.7 ал.2 т.2 от Наредба № 1 /2004г за минималните размери на адв.възнаграждения.

Воден от изложеното съдът
РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №*/28.04.2020г издадено от И. Д. Ц. - и. д. на Р. А.-Г. , с което на Т. Е. Д. ЕГН * е наложено наказание глоба в размер на 2000,00 лева на основание чл. 93 ал.1 т.1 от Закона за автомобилните превози.

ОСЪЖДА И. А. - С. **ДА ЗАПЛАТИ** на Т. Е. Д. ЕГН * направените разноски по делото в размер на **370,00 лева**-заплатено адв.възнаграждение.

Препис от решението да се върчи на страните , като същото подлежи на касационно обжалване пред АС-С. в 14-дневен срок, считано от връчването му.

СЪДИЯ.....